

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ Α΄. ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΑΥΜΑΤ. ΑΝΔΡΙΓΓΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΥ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Δόξα, ἦχος β'. Πα.

Α τε λει τη τος υ παρ χει των α γι ω ω ν η η χα χα α
 ρις την πα α α Χρι ι σθη ε ε ε κο μι ι σα α α α
 το ο θεν αυ των και τα λει ψα α να ικ θει α ας δυ να α α
 με ε ε ε ως δι η νε κως ε νε ρ γου ε σι ι ι τοις θα αυ μα α
 α α σιν ω ν και τα ο νο ο ο μα α α τα α μο να ικ πι στι ως
 ε ε πι βο ο ω ω με ε ε ε να των α νι κ των κλ γη δο ο
 ο νων α α α πα λ λα ατ τε ε ε ε σι ε δι ω ν Κυ ρι
 ε και η η η μας των της ψυ χης και σω μα α τος πα α θων λει
 θε ε ε ρω ω ω ω σεν ω ως φι λα α αν θρω πω πος

Εἰς τὸν στίχον. Δόξα.

Παν το τε ε χον τε ε ες Χρι ι ι στον ε Ἦχος β'. Πα.

νερ γυν τα εν υ υ μιν α γι οι Α να κ αρ γυ υ υ ροι θαυ

μα τουρ γει ει τε ε ε Εν κο ο ο σμω α σθε νη μν τας θε ε

ε ρα πε ευ ε ε ε ε τε και γαρ το ι α τρει ον υ υ

μων πη γη υ παρ χει α α νε ξα α αν τλη η η η τος αν τλη

με νη δε μα αλ λον υ περ εκ θλυ υ υ ζει ει και χει ο με νη πε

ρισ σευ ε ε ται κα θε κστην κε νη με ε ε νη και πλη θυ νο

με ε ε ε νη πα σι χο ρη γη υ σα α και αι μη λει πο

με ε ε ε νη και οι α ρυ ο με νοι κο ρεν νυν ται

ι α α α μα α α τα και αυ τη δι α με ε νει α α α δα

πα α νη η η η τος τι μν υ μα ας κα λε ε ε σω ω

ω ω μεν θε ρα πον τας ι α α τρες ψυ χων τε και αι αι σω μα

α α των ι α τη ρας πα θων α α νι ι α των δω ρε αν

ι ω με νους α α πα α α αν τας ει λη φο τας χα ρισ μα τα

πα ρα τυ Σω τη η η η ρος Χρι ι στυ τυ πα ρε χον τος η

Ἀπολυτίκιον.

Α γι οι Α νερ γυ ροι και αι θαυ μα τουρ γοι ε πι σκε
 ψα σθε τας α σθε νει ας η μων ϩ δω ρε αν ε λα βε τε δω
 Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα.
 ρε αν δο ο τε η η μιν Ἦχος δ'. Πκ.
 Πη γην ι α ματων ε χο ον τες α α γι οι οι Α α να α αρ
 γυ υ υ ροι ϩ τας ι α σεις π ρε χε ε τε π ρε σι τοις δε ο ο
 με ε ε ε ε νοις ϩ ως με γι στων δω ρε ε ων ϩ α α ξι ι ω ω
 θε ε εν τες ϩ πα ρα της ε εν να α α υ πη η γης του Σω ω τη η η
 ρο ος η η η μων ϩ φη σι γαρ π ρος υ μας ο ο ο Κυ ρι ι ος
 ως ο μο ζη η η λυ ης των Α α πο ο ο στο ο ο ο λων ι δω
 δε δω κα υ υ μιν την ε ξου σι ι ι εν ϩ κα τα πνευ μα α
 των α κα θα καρ των ω στε αυ τε εκ βα α α λειν ϩ
 και θε ρα πνευ ει ν πα σα αν νο ο ο σον και αι αι πα α σαν μα α
 λα α α κι ι ι ι αν ϩ δι ο τοις προ στα γ μα σιν αυ του κα
 λω ως πο ο λι τε ευ σα κ α με ε ε ε νοι ϩ δω ρε αν
 ε λα βε ι τε ϩ δω ρε αν πα α ρε χε ι τε ϩ ι α τρει ον τες τα α
 πα α α θη των ψυ χων και των σω ω μα των η η μων

